

Tot té el seu moment, sota el cel
hi ha un temps per a cada cosa. (Cohèret 3, 1)

Vè Diumenge durant l'any 2025 - Núm. 305

Encaix

Entro en el meu “mode” pregària. Avui m’hi capbusso com si d’un joc de contraris es tractés. Per apropar-m’hi, cerco els contraris en mi: espatlla dreta i espatlla esquerra; aixella dreta i aixella esquerra, galta dreta i galta esquerra, ull dret i ull esquerra, orella esquerra i orella dreta... M’adono com en són de distants. M’adono que no es poden trobar, que és impossible aproximar-los. Ara cerco en mi els contraris que sí puc apropar: mà dreta i mà esquerra, colze dret i genoll esquerra, peu dret i genoll esquerra. Assajo la manera d’apropar les dues lateralitats del meu cos, com si d’un exercici de gimnàstica es tractés. Faig aquest esforç físic, per tal que colze esquerra i dret es trobin... Segueixo així repassant pels espais del cos que, tot i estar en una lateralitat contrària, amb un moviment més o menys esforçat, poden arribar a trobar-se. M’adono també d’aquells contraris que no encaixaran mai.

Amb aquesta mirada, obro [Lc 6, 17.20-26](#). La percepció de contraris que he assajat amb el cos, ara l'aplico a l'encaix del que se'm proposa com a felicitat i com a disort. Recullo els motius de felicitat que s'hi citen -pobresa, fam, rebuig, odi-. Faig llistat també dels "ai" que m'anuncien i el que s'hi desplega. Com les peces d'un trencaclosques, cerco per on poden encaixar. Miro de recordar algun escenari recent del món, de la meua vida, de la darrera setmana -escena, imatge- on trobi escenificada alguna de les propostes de felicitat. Ara enfoco l'atenció en les escenes que es presenten sota l'"ai" i què m'ofereixen. Cerco també fets dels darrers dies que on trobar-hi aquestes alertes. En l'intent d'encaixar contraris m'aturo. Què ho fa que puguin trobar-se els aparentment oposats? Fam i felicitat? Plor i riure? Odi i festa? Potser hi té alguna cosa a veure qui em fa la proposta. En l'estil de vida de Crist, hi trobo alguna pista? M'animo a dissenyar algun fet de la propera setmana on poder viure aquesta trobada entre contraris, on l'Ai i la felicitat es trobin, on l'anyell i el llop puguin conviure junts, on l'arbre pugui arrelar a l'aigua (salm 1). En Crist em dispo a trobar el centre, allí on oposats poden conciliar-se.

"Beatitudes"

M'acomio amb el Parenostre. Demano una mirada atenta a tantes formes de vida que aposten per aquest camí. Em proposo cercar la meua manera de benaurar, de dir "feliç tu..." en la disort, al llarg d'aquesta setmana.

Benaurats els que somnien amb un món nou possible i necessari on tothom hi tingui cabuda, natura inclosa. Feliços aquells que estimen la Mare Terra com la seva pròpia mare i respecten els seus ritmes, donant-li pau perquè pugui refer els seus nutrients i segueixi produint tot el que necessitem per viure.

Benaurats els que no desisteixen, sinó que resisteixen i insisteixen en la possibilitat d'un món diferent, un món on la poesia camini colze a colze amb el treball, la música s'ajunti amb les màquines, i tots es reconeixin com a germans i germanes, vivint a la única Casa Comuna que tenim, aquest lluminós i bell petit planeta Terra.

En veritat, en veritat us dic: feliços vosaltres perquè sou tots fills i filles de l'alegria, perquè esteu al palmell de la mà de Déu. Amén.

(Leonardo Boff)